# Rakunun Tarifi

Aysel Banu YAVUZAL

# Rakunun Tarifi

Aysel Banu YAVUZAL

Yemyeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Rusty adında bir rakun yaşardı. Rusty'nin cebinde meyve deseni olan küçük yeşil bir önlüğü vardı ve her zaman ahşap bir kaşık görünürdü. En çok yemek yapmayı severdi. Her sabah reçel, turta ve tatlılar yapmak için olgun meyveler arardı. Siyah maskesi, merakla parlayan parlak kehribar rengi gözlerini gizlerdi.

Çok uzakta değil, devrilmiş bir kütüğün altındaki sıcacık bir yuvada Wally adında bir yer sincabı yaşardı. Wally yuvarlak ve tombuldu, mavi bir boyun bağı ve köklerle fındıklar için küçük örgü bir sepeti vardı. Neşeli ve pratikti, ormandaki her lezzetli kökü ve fındığı bilirdi. Tombul yanaklarında her zaman bir gülümseme olurdu ve sağlam kazma pençeleri gizli hazineleri ortaya çıkarmak için mükemmeldi.

Rusty ve Wally en iyi arkadaştı. Sık sık yaşlı meşe ağacında buluşup son yemeklerini paylaşırlardı. Güneşli bir öğleden sonra Rusty, "Wally, tariflerimiz kendimize saklayamayacağımız kadar güzel. Hadi bir orman yemek kitabı yapalım!" dedi. Wally'nin küçük kara gözleri parladı. "Ne harika bir fikir!" diye sevindi. "Favori yemeklerimizi herkesle paylaşabiliriz!"

Rusty ahşap kaşığını kaptı ve meyveli tariflerinin sayfalarını karıştırdı. "Bütün meyveli yemeklerimi toplayacağım," dedi. "Meyveli çörekler, meyve reçeli, meyveli turta!" Wally sepetini çıkardı ve "Ben de kök ve fındık tariflerimi paylaşacağım. Fındıklı ekmek, kızarmış kökler ve meşe palamudu çorbası!" dedi. Orman arkadaşlarından da kendi favori yemeklerini eklemelerini istemeye karar verdiler.

Önce yumuşak çimenlerle kaplı sıcacık bir yuvada yaşayan Tavşan'a gittiler. Tavşan sarı bir atkı takıyor, küçük bir defter ve kurşun kalem taşıyordu. Uzun krem rengi kulakları dinlerken dik duruyordu. "Yemek kitabı mı? Ne heyecan verici!" diye ciyakladı. "Herkesin sevdiği bir havuç çorbası tarifim var. Sizin için yazacağım!" Tarifi hemen düzgün el yazısıyla karaladı.

Sonra yaşlı meşe ağacındaki Baykuş'un kovuğuna tırmandılar. Baykuş bilge ve sakindi, yuvarlak gözlükleri vardı ve tüylü omuzlarına mor bir şal sarınmıştı. Dinlerken büyük altın rengi gözleri yavaşça kırpıldı. "Mükemmel olacak bir tohumlu ve meyveli ufalanmış tatlı biliyorum," dedi yumuşak, ötüşlü sesiyle. "Seve seve paylaşırım. Hem şenliğimizde yemek kitabını yüksek sesle okuyabilirim!"

Haber ormanda yayıldı. Kısa süre sonra Sincap fındıklı kurabiye tarifiyle geldi. Geyik taze yapraklardan ve çiçeklerden yapılmış bir salata getirdi. Küçük Fare bile minik bir tohumlu kek ekledi. Rusty ve Wally her tarifi açık kollarla karşıladı. Tavşan her birini dikkatle yazdı, yemek kitabını düzenli ve tertipli tuttu. Sayfalar ormanın her köşesinden gelen lezzetli fikirlerle doldu.

Bir sabah Rusty büyüyen tarif yığınına baktı ve iç çekti. "Çok fazla sayfa var, ama hepsini nasıl paylaşacağız?" Wally başını kaşıdı. "Belki herkesin yemekleri tadabileceği büyük bir partiye ihtiyacımız var," diye önerdi. Tavşan hoplayıp zıpladı. "Bir şenlik! Bir orman şenliği!" diye bağırdı. "Masalar kurup herkesi davet edebiliriz!"

Hayvanlar işe koyuldu. Wally tatma masalarını düzenledi, onları güneşli bir açıklığa yerleştirdi. Sağlam pençeleriyle masalar için düz yerler kazdı. Rusty menüyü planladı, her tarifin bir yeri olduğundan emin oldu. Tavşan listeler yaptı ve iki kez kontrol etti. Baykuş davetiyeleri rüzgârla gönderdi ve bütün orman heyecanla uğulduyordu. Her hayvan yardım etmek istiyordu.

Ama bir sorun vardı. Şenlikten önceki gün Rusty herkese yetecek kadar sandalyeleri olmadığını fark etti. "Eyvah!" diye bağırdı. "Bütün konuklarımız nereye oturacak?" Wally bir an düşündü. "Kütükleri ve kütük parçalarını kullanabiliriz," dedi. "Ve herkesten üzerine oturacak bir battaniye getirmesini isteyebiliriz." Tavşan hızlıca bir not yazdı ve kısa süre sonra hayvanlar kütükler ve battaniyeler toplayarak sorunu çözmek için birlikte çalışıyordu.

Şenlik günü aydınlık ve güneşli geldi. Açıklık meyve ve fındık kokusuyla doldu. Wally'nin tatma masaları yemeklerle yüklüydü. Rusty'nin meyveli turtaları parlıyordu. Tavşan'ın havuç çorbası büyük bir tencerede buhar çıkarıyordu. Baykuş yüksek bir dala tünedi, yemek kitabı kanatlarında açıktı. "Hoş geldiniz, dostlar!" diye öttü. "Hadi yemeklerimizi ve hikâyelerimizi paylaşalım!"

Baykuş tarifleri tek tek yüksek sesle okudu. Her hayvan kendi yemeği anlatılırken gururla dinledi. Sonra herkes tatmak için sıraya girdi. Sincap Rusty'nin meyveli çöreğini denedi ve sevinçle ciyakladı. Geyik Wally'nin kızarmış köklerini tattı ve mutlu mutlu başını salladı. Yemekler lezzetliydi ama en güzel yanı onları paylaşmaktı. Eski ve yeni dostlar ziyafetin tadını çıkarırken açıklık kahkahalar ve sohbetlerle doldu.

Güneş batmaya başlarken hayvanlar küçük bir ateşin etrafında toplandı. Baykuş yemek kitabını kapattı ve "Bu kitap tariflerden fazlası. Dostluklarımızın bir derlemesi," dedi. Rusty ve Wally birbirlerine baktı ve gülümsedi. "Herkesin yardımı olmadan bunu yapamazdık," dedi Rusty. "Doğru," dedi Wally. "Bildiklerimizi paylaşmak topluluğumuzu güçlendirdi."

Şenlik parıldayan yıldızların altında şarkılar ve hikâyelerle devam etti. Tavşan Sincap'la dans etti. Baykuş ilk orman ziyafeti hakkında bir masal anlattı. Rusty ve Wally hâlâ aç olan herkese ikinci porsiyonları servis etti. Yemek kitabı bir kütüğün üzerinde duruyordu, sayfaları pati izleri ve karalamalarla doluydu, birçok el tarafından yapılmış bir hazineydi. Herkes sıcacık ve mutlu hissetti, güzel yemekler ve güzel dostluklarla doluydu.

O günden sonra orman yemek kitabı yaşlı meşe ağacının altındaki özel bir yerde yaşadı. Her hayvan bir tarif ekleyebilir ya da bir fikir ödünç alabilirdi. Rusty ve Wally sık sık onu ziyaret eder, şenliği hatırlardı. Arkadaşlar bildiklerini paylaştığında harika şeyler olduğunu öğrendiler. Orman kocaman bir aile gibi hissettiriyordu ve her yemek paylaşıldığı için daha tatlı tadıyordu.

Ve böylece yemyeşil ormanda rakun ve yer sincabı herkese bilgi paylaşmanın topluluk oluşturduğunu öğretti. Yemek kitapları takım çalışmasının ve iyiliğin simgesiydi. Her yıl hayvanlar kutlamak için bir şenlik düzenledi. Yeni tarifler eklendi, yeni dostluklar kuruldu ve orman neşeyle yankılandı. Çünkü rakunun tarifi ve yer sincabının ziyafeti, birlikte hayatın her zaman daha tatlı olduğunu kanıtladı.